

[Hartel.]

og jeg gør den højtærede Regering opmærksom paa — Regeringen er formodentlig allerede opmærksom derpaa, men jeg maa ogsaa have Lov til at gøre den opmærksom derpaa — de Vanskeligheder, der handelspolitisk kan følge af dette, der i sig selv er en ubestridelig Fordel for vort Land.

Med Hensyn til selve det Lovforslag, som foreligger her til Behandling, skal jeg kun til Slut sige, at vi anerkender den begyndende Afvikling, som ligger i dette, at Frilisten er blevet meget stærkt forøget. Af enkelte Varer bemærker jeg, at Kartoffelmer er opført paa Frilisten. Jeg synes, det er en Flothed; naar vi dog ved, at det ved en særlig Ordning vedrørende Kartoffelmelsproduktionen tages af igen, saa betyder det ikke saa forfærdelig meget, og det samme gælder formodentlig ogsaa Sukkerindførselen.

Under Gruppe 16 anføres det, at Drittelbaand er overført til Listens Gruppe B. I den Anledning vil jeg gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der i Eftersommeren 1936 blev truffet en Aftale mellem hollandske, tyske og, saa vidt jeg erindrer, polske Producenter og Forhandlere af denne Artikel. Hvis det er Tanken, ved at overføre denne Vare til den delvis bundne Liste, at man vil have Mulighed for at gribe ind over for denne bestaaende Prisaftale i Udlandet, anser jeg det for heldigt, at Forandringen er sket. Det er muligt, at de paagældende har lært af den Aftale vedrørende Drittelstavfabrikationen, som de danske Stavfabrikanter har truffet, og som i Øjeblikket foreligger til Undersøgelse i Prisaftaleudvalget. I saadant Tilfælde vil det være muligt at foretage et Skaktræk fra Valutacentralens Side mod saadanne Prisforanstaltninger, og jeg vil anse det for heldigt, ifald Loven kunde anvendes paa denne Maade.

I § 11 i Lovforslaget staar der, at Udstedelse af Bevilling til en importberettiget kan udsættes, indtil de ham af Valutacentralen afkrævede Oplysninger og Bevisligheder er meddelt, og er det, der oplyses, ikke tilfredsstillende, kan man administrativt gribe ind og standse den paagældende i hans Næring. Han kan appellere til Ankenævnet, men da det i sidste Instans er underlagt Ministerens Diktat, vil det sige, at en saadan Købmand er ude af Stand til at faa sine Forhold bragt ind for Domstolene til endelig Afgørelse. Jeg maa dér henstille, at man aabner dem Mulighed — Importørerne er dog ogsaa en Slags Mennesker — for at faa deres Forhold prøvet og faa en Retsafgørelse i Stedet for et administrativt

Skøn. Der er jo ingen, der tager Hensyn til de Importører, som maa vente i Maaneder paa at faa en Afgørelse, og de Tab, som denne Venten kan forvolde dem, og jeg mener da, at det maa være rimeligt, at man i det andet Forhold viser Hensyn.

I § 16 ser jeg, at Forældelsesfristen i Forbindelse med denne Lov er sat til 5 Aar. Denne Skærpelse kontrasterer mærkbart med den Omsorg, Regeringen for nylig i en anden Forbindelse viste for Opretholdelse af den 2-aarige Forældelsesfrist. Jeg mener, at der skal ogsaa her noget til, før man forlader de almindelige Regler og gaar over til en Skærpelse i det Omfang, her er Tale om.

Eftersom de nye Bestemmelser aabner noget bedre Mulighed for Importørernes Indkøbsdispositioner, kan vi godkende, at man vil sætte den eventuelle Lov — med „eventuelle“ mener jeg den af disse Behandlinger og Udvalgsbehandlingen fremgaaende Lov — i Kraft straks, det vil i alle Fald blive væsentligt bedre end de Forhold, der hersker under den nu bestaaende Lov. Der er kun det triste ved det, at en saadan friere Stilling med Hensyn til Indkøbene havde været mere værdifuld i 1936, da Priserne aabenbart for enhver var i Opadgaaende, end den vil være paa nærværende Tidspunkt, hvor der maa forudses stagnerende og faldende Priser for en Række af vore Eksportvarer. Nu vil denne Dispositionsfrihed ganske automatisk ikke have den samme Betydning som under stigende Prisforhold.

Vi har — og det kan vel næppe være skjult efter alt, hvad jeg har sagt her — ikke meget tilovers for denne Lovgivning, og vi synes ogsaa, at der fra os venlig Side i Udlandet er gjort opmærksom paa de uheldige Virkninger, denne Lov kunde have for Danmarks Erhvervsliv, man skal jo ikke kaste Vrag paa et Venneraad. Vi har her i Danmark skabt forskellige Ting som vort Andelsvæsen, vor Smørproduktion og vort fremragende Flæsk, som Udlandet beundrer og misunder, men jeg har aldrig set nogen, der misunder os Valutacentralen — hvis der var saadanne, skulde de saamænd have den hurtigst muligt!

Sker der ikke Overraskelser under den Udvalgsbehandling, der forestaar, er vor Stilling den, at vi blankt afviser Lovens valutamæssige Opgaver; vi stiller os meget skeptisk over for Lovens Værdi, for saa vidt angaar Beskæftigelsen; derimod kan vi yde dens Indsats med Hensyn til Importfordelingen en betinget Anerkendelse. Vi beklager, at Rigsdagen, hvad angaar vore Handelsaftaler, er saa mangelfuldt orien-